

صحیح الدعاء والثناء على الله تعالى

دعا و ستایش خداوند متعال

دکتر عبدالله بن حمود الفریح

آداب دعا کردن

ثنا و ستایش الله متعال

دعاهای از قرآن کریم

دعاهای نماز

دعاهای از سنت مطهر

استعاذههای پیغمبر ﷺ

دعاهای رقیه شرعی

اذکار صبح و شام

د. عبدالله بن حمود الفریح

برای دریافت اذکار و دعاهای،
بر عنوان موضوع کلیک کنید

مقدمه

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام
 على رسوله الكريم، وعلى آله وصحبه أجمعين.
 این کتاب حاوی انواع متعددی از
 دعاهاى جامع و ارزشمندی (حمد و ستایش
 الله متعال، دعاهاى از قرآن، دعاها، نیایش
 و استعاذه‌هاى پیغمبر ﷺ، رقيه شرعى و
 اذکار صبح و شام) می‌باشد.

علاوه بر این دعاها، در این کتاب شیوه
 درست دعا کردن نیز بیان شده است.

کوشش کردم تا دعاهاى صحیح را
 گلچین کنم تا هر مسلمان دعاهاى را

بخواند که در قرآن کریم و سنت پیغمبر ﷺ ذکر شده است که در آن خیر فراوانی نهفته است.

دعاها به زبان عربی بوده و به زبان دری ترجمه شده و در قسمت آخر کتاب صحت احادیثی که این دعاها را در بردارند گنجانیده شده است.

از الله متعال خواستارم که این عمل را خالص برای رضا و خشنودی خود قرار دهد. و صلی الله و سلم علی نبینا محمد و علی آله و صحبه أجمعین.

دکتر عبدالله بن حمود الفریح

پیشگفتار

برادر مسلمانم! تو محتاج و فقیر به درگاه پروردگارت هستی و با او تعالی از هرچیز دیگر بی‌نیاز می‌گرددی. پس برای قبول شدن این دعاهاى صحیح و پر از خیر و برکت از تهی دل آماده شو و کوشش کن آنها را حفظ کنی. دعاهاى اند که همه حاجات ترا برآورده می‌سازند زیرا این دعاها هرچند کوتاه‌اند اما معانى بزرگی دارند. آنچه هنگام خواندن این دعاها حایز اهمیت است حضور قلب و عاجزی تو در برابر پروردگارت می‌باشد.

آداب دعا کردن

اول: دعاکننده باید خالصانه از الله متعال درخواست کند و متیقن باشد که فقط الله متعال می‌تواند همه حاجات او را برآورده کند، پس هیچگاه از غیر خداوند طلب نکند و به غیر او تعالی توسل نجوید. این غیر خداوند خواه پیغمبر باشد یا ولی خدا یا بنده صالح یا هر شخص و موجود دیگری باشد زیرا الله متعال می‌فرماید:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [غافر: ۱۴] (پس یاد کنید الله را در حالی که عبادت و طاعت را برای او خالص کرده‌اید).

دوم: باید دانست که، صرف نظر از اجابتِ دعا، مشغول شدن در دعا در ذات خود عبادت بزرگی است که الله متعال آنرا می‌پسندد و بخاطر آن برای دعاکننده اجر می‌دهد.

سوم: باید به الله متعال اعتماد کرد و به یقین دانست که او خالق متعال توان اجابت دعا را دارد و هیچ نیازی نیست که به مخلوقات توسل شود تا به الله متعال نزدیک بسازند زیرا این توسل ناخودآگاه انسان را دچار بدعت و توسل نامشروع می‌کند.

چهارم: الله متعال از توبه و برگشت بنده بسویش خرسند می‌شود هرچند با پشتاره‌ی از معصیت و گناه از وی دور شده

باشد؛ پس نباید اجابت دعا را بعید دانسته از رحمت خداوند متعال ناامید شد. بلکه باید این احساس را داشت که الله متعال بخاطر توبه و برگشت بنده چقدر خوشحال می‌شود و او تعالی غنی و بی‌نیاز است. لازم است این فرموده الله متعال را مدنظر گرفت ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ [زمر: ۵۳] «یقیناً که الله همه گناهان را می‌آمرزد.» و همچنین این فرموده او تعالی را ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ [بقره: ۱۸۶] «و چون بندگانم درباره من از تو سوال کنند، پس (به ایشان بگو) من به آنها نزدیکام و دعای دعاکننده را هرگاه مرا بخواند قبول می‌کنم.»

پنجم: خوراک، آشامیدن و پوشیدن دعاکننده از حرام نباشد زیرا از مانع استجابت دعا می‌شوند. طوریکه ابوهریره رضی الله عنه از رسول الله صلی الله علیه و آله روایت نموده که در مورد مردی سخن به میان آورد که به سفری طولانی می‌رود، موهایش غبار آلود و ژولیده است، دست‌هایش را به سوی آسمان بالا می‌کند و می‌گوید: خداوندا! خداوندا! حال آنکه غذا، نوشیدنی و لباسش از کسب حرام است و جسمش با حرام تغذیه شده است پس کجا خداوند دعایش را اجابت می‌کند. (به روایت مسلم: ۱۰۱۵)

ششم: دعاکننده باید آداب و سنت‌های دعا را مراعات نماید که عبارتند از:

1 طهارت داشتن، دعاکننده همانطوریکه برای نماز وضو می‌گیرد، برای دعا کردن نیز وضو بگیرد. طوریکه در روایتی حکایت ابوموسی رضی الله عنه با کاکایش ابوعامر در صحیحین نقل شده است که به ابوموسی توصیه می‌کند تا از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بخواهد برای وی دعا کند؛ ابوموسی به پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خبر می‌دهد: رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم آب خواسته وضو می‌گیرد، سپس دو دستش را به سوی آسمان بلند نموده می‌فرماید: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعُبَيْدٍ، أَبِي عَامِرٍ»؛ «الهی، بنده‌ات ابوعامر را ببامرز». ابو موسی در ادامه می‌گوید: تا آنجا که من سفیدی زیر بغل رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم را دیدم.

سپس پیغمبر ﷺ می فرماید: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ مِنْ النَّاسِ»: «پروردگارا، در روز قیامت جایگاهش را بالاتر از بسیاری از مردم قرار بده» به روایت بخاری (۴۳۲۳) و به روایت مسلم (۲۴۹۸).

2. رو به قبله قرار گرفتن.

3. بالا کردن دست‌ها هنگام دعا کردن.

دلیل این دو سنت در دعا، حدیثی است که عبدالله بن عباس رضی الله عنهما روایت نموده که عمر بن الخطاب رضی الله عنه به او گفت: رسول الله ﷺ در روز بدر به سوی مشرکان دید که در حدود هزار نفر بودند و اصحابش سیصد و نزده تن، سپس

روبه قبله قرار گرفت و دستانش را بالا نموده پروردگارش را فریاد زد «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»: «خدایا آنچه به من وعده داده‌ای عملی کن. خدایا! آنچه به من وعده داده‌ای عطا کن» به روایت مسلم (۱۷۶۳).

4 شروع دعا با حمد و ستایش الله متعال و درود بر پیغمبر ﷺ. طوریکه فضاله بن عبید، صحابی رسول الله ﷺ می‌گوید: رسول الله ﷺ شنید مردی در دعایش الله متعال را حمد و ستایش نمی‌کند و بر پیغمبر ﷺ نیز درود نمی‌فرستد. رسول الله ﷺ فرمود: «عَجَلْ هَذَا»: «این عجله کرد» سپس او را صدا زد و به وی

فرمود: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ، فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ وَعَزَّ، وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدَ بِمَا شَاءَ»: «هرگاه یکی از شما دعا کرد پس دعایش را با ستایش پروردگار عزوجل و درود بر پیغمبر ﷺ آغاز کند بعد از آن هر چه می خواهد دعا کند».

چون وقتی دعا را با سپاس و ستایش الله متعال شروع کند، مخصوصا با آیات حمد و ستایش که در آغاز برخی سوره‌ها آمده - به آن اشاره خواهد شد - سپس بر پیغمبر ﷺ درود بفرستد و بعد از آن با حمد و ثناهای متعددی که ذکر خواهد شد الله متعال را ستایش کند،

چنین دعایی به اجابت نزدیک‌تر خواهد بود.

5 گمان نیک داشتن به الله متعال و یقین به اجابت دعا، و عجله نکردن برای اجابت. دعا کننده باور داشته باشد که الله متعال دعایش را قبول می‌کند، طوریکه از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ، مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ، مَا لَمْ يَسْتَعْجِلْ»: همیشه برای بنده اجابت می‌شود ولی به گناه و قطع صله رحم دعا نکند و بشرطیکه شتاب و عجله ننماید. گفته شد: یا رسول الله! شتاب چیست؟ فرمودند: می‌گوید: «يَقُولُ قَدْ

دَعَوْتُ وَقَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ أَرِ يَسْتَجِيبُ لِي،
فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَيَدْعُ الدُّعَاءَ: دعا
کردم و دعا کردم و ندیدم که برایم اجابت
کند، پس در این اثناء خسته شده و دعا
را ترک می‌کند. به روایت مسلم (۲۷۳۵)

6 الله متعال با نام‌های نیکویش خوانده
شود. طوریکه دعاکننده مناسب به هر
خواسته‌اش به یکی از آن نام‌های نیکو
به خداوند توسل کند. بطور مثال اگر از
الله متعال طلب رزق و روزی می‌کند
بگوید یا رزاق اگر از الله متعال رحمت
می‌خواهد بگوید یا رحمان یا رحیم و
اگر عزت می‌خواهد بگوید یا عزیز اگر
مغفرت از گناهان می‌خواهد بگوید یا

غفور اگر شفا از مرض‌ها را می‌خواهد بگوید یا شافی به همین ترتیب الله متعال را به گونه‌ای فریاد زند که مناسب با خواسته و دعایش باشد به دلیل این آیت مبارکه: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۸۰] «و تنها الله دارای زیباترین و نیکوترین نام‌ها است، پس او را به آن نام‌ها بخوانید».

7 اصرار و تکرار کردن دعا. طوریکه در روایتی از ابن عباس رضی الله عنهما در مورد دعای پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم برای یارانش در غزوه بدر آمده است که فرمودند: «اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»: «خداوندا، آن وعده‌ای را که به من

داده بودی به انجام برسان، خداوندا، آنچه را برای من وعده داده بودی عطا کن» و پیهم به درگاه پروردگارش دعا را تکرار می‌کرد و اصرار می‌ورزید تا اینکه شالی که سر شانه داشت بر زمین افتاد و ابوبکر رضی الله عنه او را در آغوش گرفت و گفت: ای پیغمبر خدا مناجات تو با پروردگارت کافی است، الله متعال آنچه را به تو وعده داده است عملی می‌کند. به روایت مسلم (۱۷۶۳).

و همچنین در صحیح بخاری و مسلم از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده است که رسول الله صلی الله علیه و آله وقتی برای قبیله دوس دعا کرد، فرمود: «اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَاثَّتِ بِهِمْ، اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَاثَّتِ بِهِمْ!» «خداوندا!

قبیله دوس را به اسلام هدایت کن و آنها را بیاور، پروردگارا! قبیله دوس را به اسلام هدایت کن و آنها را بیاور» به روایت بخاری (۲۹۳۷) و مسلم (۲۵۲۴).

۸ آهسته و پنهانی دعا کردن نه آشکارا و با آواز بلند. طوریکه الله متعال می‌فرماید: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ۵۵] «پروردگارتان را به عاجزی و پنهان بخوانید» و پنهانی دعا کردن به اخلاص نزدیکتر است ازینرو الله متعال دعای زکریا علیه السلام را چنین توصیف نموده است: ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا﴾ [مریم: ۳] «وقتی که پروردگارش را (در دعایش) آهسته و آرام ندا کرد» و بنابر

یکی از اقوال مفسرین اینگونه دعا را از روی اخلاص کرد.

9 دعا شامل تمجید، ستودن و ستایش باریتعالی باشد زیرا الله متعال دوست دارد بنده اش او را ستایش کند و با ستودن او تعالی را عبادت کند هر چند الله متعال از عبادت بنده بی نیاز است. طوریکه در صحیح بخاری و مسلم از ابن مسعود روایت شده است که پیغمبر ﷺ فرمودند: «وَلَا أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ اللَّهِ وَلِذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ»: «کسی نیست که بیشتر از الله متعال ستایش را دوست داشته باشد ازینرو خود را ستوده است».

10 دعا کردن در اوقات که در آن دعا مستجاب می‌گردد. دعاکننده این اوقات را دریابد و در آن آنچه را از الله متعال می‌خواهد طلب نماید. برخی ساعات و احوالیکه در آن دعا قبول می‌گردد و در احادیث به آن اشاره شده است عبارتند از: دعا در بین اذان و اقامه، دعا در یک سوم آخر شب، ساعت اجابت دعا در روز جمعه، دعا بدنبال نمازهای فرض، در وقت سجود، در وقت باریدن باران، دعای مسلمان برای برادر مسلمانش در غیاب او، دعای پدر برای فرزند، دعای مسافر و دعای مظلوم.

صِحِّحِ الدُّعَاءَ وَالشُّعْبَانَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

حمد و ستایش
الله جل جلاله

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ۲ ﴿الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ﴾ ۳ ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ۴ ﴿

[الفاتحة: ۲-۴]

«تمامی سپاس و ستایش‌ها مخصوص

ذاتی است که پروردگار تمام جهانیان است*»

هم بسیار بخشنده (و) بسیار مهربان است*»

مالک (و اختیار دار) روز جزا (قیامت) است.»

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ
وَرُبْعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [فاطر: ۱]

«همه ستایش‌ها سزاوار پروردگاری
است که آفریننده آسمان‌ها و زمین است
(ذاتی که) فرشتگان را پیام‌آوران قرار داده
است که دارای بال‌های دوگانه و سه‌گانه
و چهارگانه‌اند. هرچه بخواهد در آفرینش
می‌افزاید، چون الله بر هر چیز قادر است.»

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ [الأنعام: ۱]

«همه ثنا و ستایش (همه خوبی‌ها)
مخصوص الله است که آسمان‌ها و زمین
را آفرید و تاریکی‌ها و روشنی را قرار داد.»

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [سبأ: ۱]

«همه ستایش‌ها آن ذاتی راست که تمام آنچه در آسمان‌ها و زمین است خاص از اوست و در آخرت نیز ستایش سزاوار اوست و او باحکمت آگاه است».

«الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا

فِيهِ»

«حمد و ستایش برای الله است، ستایشی
بسیار و پاک و مبارک.»

2

«رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِثْلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
وَمِثْلُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الشَّانِ
وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ:
اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا
مَنْعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

«پروردگار ما، ستایش از آن توست؛
آنگونه ستایشی که آسمانها و زمین و
میان آنها را مملو کند و هرچه را بعد از
آن که تو بخواهی، پر کند. سزاوار مدح و
بزرگی هستی، تو سزاوارتر از آن هستی
که بندهات گفت و همه ما بندهی تویم.»

الهی! منع کننده‌ای از آنچه تو عطا فرمایی، نیست و نه هم دهنده‌ای از آن چه تو منع نمایی. و نزد تو نفع نرساند هیچ توانگری را توانگری‌اش».

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ
الْأَمْرُ كُلُّهُ»

«پروردگارا همه حمد و ستایش‌ها برای
توست و همه امور به سوی تو باز می‌گردد».

4

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ،
 وَقَوْلِكَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ،
 وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، (وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ،
 وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ) وَالسَّاعَةُ
 حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ
 تَوَكَّلْتُ، (وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ) وَإِلَيْكَ خَاصَمْتُ، وَبِكَ
 حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،
 وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي،
 (أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ) لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

«پروردگارا حمد و ستایش از آن توست،
 تو تدبیر کننده‌ی آسمان‌ها و زمین هستی و
 ستایش از آن توست، تویی پروردگار آسمان‌ها و
 زمین و هرچه در آن است. و حمد و ستایش از
 آن توست، تویی نور آسمان‌ها و زمین و هرچه در
 آنهاست، تو حقی و کلام تو حق است و وعده‌ی
 تو راست است و دیدار تو و بهشت و دوزخ
 حقیقت است و پیغمبران برحقند و محمد ﷺ
 حق است و قیامت حق است. الهی! خود را به
 تو تسلیم کردم و بر تو توکل کردم و به تو ایمان
 آوردم و به سوی تو بازگشتم و بخاطر تو رزمیدم
 و براساس دستور تو حکم کردم. پس گناهان
 گذشته و آینده و پنهان و آشکار مرا و چیزهایی
 را که تو بهتر از من می‌دانی، بیامرز. (پروردگارا!)
 مقدم شمردن و به تاخیر انداختن در اختیار
 توست)، نیست معبودی بحق جز تو».

﴿اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
 وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ
 وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ
 بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾﴾ [آل عمران: ٢٦-٢٧]

«ای پروردگار! تو تصرف کننده و صاحب
 بادشاهی (جهان) هستی، بادشاهی را به
 هر کسی که بخواهی می‌دهی، و بادشاهی

را از هر کسی که بخواهی سلب می‌کنی،
و کسی را که تو بخواهی عزت می‌دهی، و
کسی را که تو بخواهی ذلیل می‌کنی، تمامی
نیکی‌ها تنها به دست تو است، بی‌گمان تو
بر هر چیز قدرت کامل داری. (۲۷) (یکی
از علامات قدرت تو این است که) شب را در
روز داخل می‌کنی، و روز را در شب داخل
می‌کنی، و زنده را از مرده بیرون می‌کنی، و
مرده را از زنده بیرون می‌آوری، و هر کسی
را که بخواهی بی‌شمار روزی می‌دهی».

(بخاطر دعا، کلمه (قل) از شروع دو

آیت (۲۶-۲۷) سوره آل عمران، عمدا

حذف شده است).

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ
 الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ
 أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ
 فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ
 بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
 شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ،
 اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»

«خداوندا! ای پروردگار آسمانها و زمین

و عرش بزرگ! پروردگار ما و پروردگار همه

مخلوقات، تویی شکافنده و رویاننده دانه و هسته و نازل کننده تورات و انجیل و قرآن؛ به تو پناه می آورم از شر هر چیزی که زیر سیطره قدرت و توان توست، خدایا! تویی اول که قبل از تو چیزی نبوده است و تویی آخر که بعد از تو چیزی نیست تو از همه والاتر و بالاتری و هیچ کس بالاتر و برتر از تو نیست، و تو از دل و اندرون همه آگاهی. الهی، قرض های ما را ادا کن و ما را از فقر و تنگدستی رهایی بخش.»

6

«اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ
وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَأُشْهِدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأُشْهِدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

«خداوندا، من تو را و فرشتگانت و
حاملان عرشت را شاهد می گیرم و تمامی
کسانی را که در آسمانها و در زمین هستند
شاهد می گیرم که تو الله هستی و هیچ اله
و معبود برحقى جز تو نیست، یکتا و یگانه
هستی شریکی نداری، و شهادت می دهم
که محمد بنده و فرستاده ای تو است.»

7

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»

«الهی، من تنها از تو (احتیاجاتم را)
می‌خواهم، چرا که شهادت می‌دهم که تو
الله هستی، و هیچ معبودی برحق بجز تو
وجود ندارد، تو آن یکتا و یگانه و بی‌نیازی
هستی که نه زاده است، و نه زائیده شده
است، و مانند و همتایی ندارد.»

(در حدیثی آمده که این دعا همان اسم
اعظم خداوند است که هرگاه بآن دعا شود
اجابت می‌کند و هرگاه بدان چیزی از او
تعالی خواسته شود عطا می‌کند.)

8

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

«هیچ معبودی بحق بجز خدای بزرگ و بردبار وجود ندارد. هیچ معبودی جز الله که پروردگار عرش بزرگ است وجود ندارد. هیچ معبودی جز الله که پروردگار آسمانها و زمین و عرش گرامی است وجود ندارد.»

(دعا برای دوری غم، اندوه و پریشانی)

«اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

«الله، الله پروردگارم است و برای او

شریکی قرار نمی‌دهم».

(دعا برای دوری غم، اندوه و پریشانی)

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ
 أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ»

«نیست معبودی بجز الله و او یگانه و
 یکتا است، برای او هیچ شریکی نیست، الله
 تبارک و تعالی برترین و بزرگترین است و
 همه ستایش‌های بی‌شمار مخصوص اوست،
 پاک و منزّه است پروردگار تمام جهان
 است، و هیچ قدرت و نیرویی نیست مگر با
 یاری و مدد الله غالب و با حکمت».

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ،
وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ
اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

«هیچ معبودی به حق جز الله وجود ندارد، یکتاست و شریک ندارد، و پادشاهی و ستایش از آن اوست، و او بر هر چیز قادر و تواناست. الله پاک، بی عیب و منزّه است، و حمد و سپاس از آن اوست، و هیچ چیز که قابل عبادت کردن باشد به جز الله بحق وجود ندارد، و الله بزرگترین است، و هیچ نیرو و قدرتی بجز از طرف خدای بلند مرتبه و بزرگ نیست.»

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ
عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»

«معبودی بر حق جز الله یکتا نیست،
وعده‌ی خود را عملی کرد، بنده خود را نصرت
داد و به تنهایی احزاب را شکست داد.»

13

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي
وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ
لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي،
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

«الهی! تو پروردگار منی، معبودی به حق جز
تو نیست، مرا آفریدی، و من بنده‌ی تو هستم
و تا جایی که بتوانم به عهده‌ی که بسته‌ام که
تنها ترا عبادت می‌کنم و وعده‌ی تو را تصدیق
می‌کنم، پایدارم. از شر آن چه انجام داده‌ام، به
تو پناه می‌برم. از نعمت تو بر خود آگاهم و به
گناهم اعتراف می‌کنم. پس مرا ببامرز؛ زیرا جز
تو کسی گناهان را نمی‌بخشد.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ»

«پروردگارا! من فقط از تو می‌خواهم چرا که حمد فقط از آن توست، هیچ معبودی بحق بجز تو وجود ندارد. یا منان! ای بوجود آورنده‌ی آسمان‌ها و زمین! ای صاحب عظمت و بزرگی! ای زنده‌ی باقی و پایدار و اداره‌کننده‌ی تمامی کائنات!»

(در حدیثی آمده این دعا همان اسم اعظم خداوند است که هرگاه بآن دعا شود اجابت می‌کند و هرگاه بدان چیزی از او تعالی خواسته شود عطا می‌کند)

15

«سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَكَ رَبَّنَا»

«پاک و منزّه هستی، چه بزرگ و با
عظمت هستی خدای ما».

16

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبُرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ

وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ»

«پاک است پروردگاری که مالک قدرت،
فرمانروایی، بزرگی و عظمت است».

17

«اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو الْمَلَكُوتِ
وَالْجَبْرُوتِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْعِظْمَةِ»
«الله بزرگ است - سه بار گفته شود -
پروردگاری که مالک قدرت، فرمانروایی،
بزرگی و عظمت است.»

18

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا،
وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»
«الله تبارک و تعالی برترین و بزرگترین است
و همه ستایشها به کثرت مخصوص اوست و
من صبح و شام او را تسبیح می گویم.»

مستحب است دعاکننده بعد از ستایش
پروردگار بر پیغمبر ﷺ درود بگوید:

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ،
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

(الهی! بر محمد و آل محمد درود بفرست؛
چنان که بر ابراهیم و آل ابراهیم درود فرستادی
همانا تو ستایش شده و بزرگواری).

صَیْحُ الدُّعَا وَ الشَّعَائِرِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

دعاهایی از
کلام الله مجید

1

﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (۱۲۹)

[التوبة: ۱۲۹]

«الله مرا بس است، هیچ معبودی برحق
نیست جز او، بر وی توکل کرده‌ام، و او
مالک عرش بزرگ است».

2

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ

مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ٨٧]

«معبودی برحق جز تو نیست تو پاک و منزهی واقعا که من از ظالمان بودم».

3

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ [إبراهيم: ٤٠]

«ای پروردگرم! مرا و فرزندانم را برپا دارنده نماز گردان. پروردگارا! و دعای مرا بپذیر».

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ^{صَلِّ} وَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ

الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ [آل عمران: ٣٨]

«ای پروردگارم، برای من از نزد خود، نسل پاکیزه ببخش؛ بی گمان تو شنونده‌ی دعائی.»

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي
أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ﴾ ﴿١٤٧﴾ [آل عمران: ١٤٧]

«ای پروردگار ما! گناهان ما را ببامرز، و
اسراف ما را معاف کن و قدم‌های ما را در
جهاد با دشمن ثابت گردان، و مام را بر قوم
کافر پیروز گردان.»

6

﴿رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ

الرَّاحِمِينَ﴾ [المؤمنون: ۱۱۸]

«پروردگارم! مرا بیامرز و بر من رحم کن، زیرا تو بهترین رحم کنندگانی.»

7

﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾

[القصص: ۱۶]

«ای پروردگارم! من به خود ظلم کردم، پس مرا بیامرز.»

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

[البقرة: ۲۵۰]

«ای پروردگار ما! بر ما صبر و شکیبایی
فرو ریز و ما را ثابت قدم بدار و ما را بر قوم
کافر پیروز گردان.»

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ﴾ [آل عمران: ۸]

«ای پروردگار ما! بعد از اینکه ما را
هدایت کردی دل‌های ما را کج و منحرف
مکن و از طرف خود به ما رحمتی ببخش،
چون تو بسیار بخشش کننده‌ای.»

10

﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي

أَمْرِي ﴿٢٦﴾﴾ [طه: ۲۵-۲۶]

«ای پروردگرم! سینه‌ام را برایم بگشا.
و کارم را برایم آسان کن.»

11

﴿مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾﴾

[الأنبياء: ۸۳]

«همانا به من رنج و آسیب رسیده است
و تو مهربان‌ترین مهربانان هستی.»

12

﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾
وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾﴾

[المؤمنون: ۹۷-۹۸]

«ای پروردگارم! از وسوسه‌های شیاطین
به تو پناه می‌برم. و ای پروردگارم از این
که شیاطین پیش من حاضر شوند، به تو
پناه می‌برم.»

13

﴿رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ
عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ [الفرقان: ۶۵]

«ای پروردگار ما! عذاب جهنم را
از ما بگردان، چون عذابش دائمی و
دوامدار است.»

14

﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ [الأعراف: ۸۹]

«علم پروردگار ما همه چیز را احاطه کرده است، بر الله توکل نموده ایم. ای پروردگار ما! میان ما و قوم ما به حق فیصله کن و توئی بهترین فیصله کنندگان.»

15

﴿أَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (١١٤)

[المائدة: ١١٤]

«ما را روزی ده که توئی بهترین روزی دهندگان».

16

﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا

مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ [الكهف: ١٠]

«ای پروردگار ما! از جانب خود رحمت به ما ببخش و برای ما در کارما راه نجات و هدایت را آماده ساز».

17

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي

بِالصَّالِحِينَ﴾ [الشعراء: ۸۳]

«ای پروردگارم! به من علم در دین ببخش
و مرا با صالحان یکجا و ملحق بگردان.»

18

﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: ۱۱۴]

«پروردگارم! علم و دانشم زیاد کن.»

19

﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ (٢٤)

[القصص: ٢٤]

«ای پروردگرم! من به آنچه از خیر که بسویم فرود آوردی، محتاجم».

20

﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتِنَا
قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (٧٤)

[الفرقان: ٧٤]

«ای پروردگار ما! به ما از همسران و فرزندان ما آن را عنایت کن که سبب روشنی چشمان باشد. و ما را پیشوای پرهیزگاران بگردان».

﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
 أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
 صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي
 عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ [النمل: ١٩]

«پروردگرم! به من توفیق بده تا شکر
 نعمتی را که به من و پدرم عطا کرده‌ای بجا
 آورم، و به من توفیق بده تا کار نیک انجام
 بدهم که آن را بپسندی، و مرا به رحمت
 خود در جمله‌ی بندگان صالحت درآور.»

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ [البقرة: ١٢٧-١٢٨]

«پروردگارا! از ما قبول کن، چون تو شنوا
و دانایی» «و توبه ما را قبول کن، چون تویی
قبول کننده توبه و بسیار مهربان».

صحیح الدعاء والثناء علی اللہ تعالیٰ

برخی از دعاهای نماز

1

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا
بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي
مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنْ
الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ
وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»

«پروردگارا! بین من و خطاهای من،
همانند فاصله‌ای که میان مشرق و مغرب
انداخته‌ای، فاصله بیانداز، و مرا از خطاهایم
پاک کن، همانند لباس سفیدی که از
آلودگی پاک می‌شود، الهی! خطاهای مرا با
برف و آب و ژاله بشوی.»

(از دعاهای استفتاح نماز است)

«اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ،
وَأِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي
لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ
تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

«ای پروردگار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل، ای پیدا کننده و خالق آسمانها و زمین. ای آگاه و باخبر از پنهان و آشکار! تویی که میان بندگان در چیزی که آنها در آن اختلاف کنند حکم می کنی. مرا

در آن چه اختلاف کرده شده، به سوی
حق هدایت فرما. به راستی که تو هر که را
خواهی، به راه راست هدایت می کنی.»

(از دعاهای استفتاح است خصوصا

در نماز شب).

(همچنین وقتی حق مبهم باشد

یا شبهه‌ی در دل ایجاد گردد،

خوانده می شود)

3

«وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

«من به سوی کسی رو گردانیده‌ام که آسمان‌ها و زمین را آفریده است (و از عدم به وجود آورده است) و من از شر نفرت دارم و از مشرکان نیستم، یقیناً نماز من و عبادت من و زندگی من، همه برای الله؛ پروردگار جهانیان است، هیچ شریکی برای او نیست، و به این توحید امر شده‌ام، و من از مسلمانانم. پروردگارا تو مالک حقیقی همه مخلوقات هستی، بجز تو معبودی بحق نیست، تو پروردگار منی و من بنده‌ی تو ام، بر خود ظلم کردم و به گناهم اعتراف می‌کنم، پس همه گناهانم را بیامرز، بجز تو کسی دیگری گناهان را نمی‌بخشد، و مرا به نیکوترین اخلاق هدایت کن و جز

تو کسی دیگری بآن هدایت نمی‌کند، و از من اخلاق بد را دور کن و جز تو کسی دیگری آنرا از من دور نمی‌کند، بر انجام طاعت و فرمانبرداری از تو همیشه حاضر و آماده‌ام، تمامی خیر و نیکی در اختیار توست که به بندگان می‌رسد و شر را به سوی تو راهی نیست، توفیق من از جانب توست و اعتمادم بر توست و به سوی تو باز می‌گردم و به تو پناه می‌برم، تو با برکت و برتر هستی، از تو طلب آمرزش می‌کنم و به درگاهت توبه می‌کنم».

(از دعاهای استفتاح خصوصا در

نماز شب)

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي»

«ای الله تو پاک‌ی، پروردگارا ستایش تو
راست، الهی مرا بیامرزش.»

(خواندن این دعا در رکوع و سجده
مستحب است)

5

«اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ،
وَبِمَعْفَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا
أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ»

«الهی! من از غضبت به رضای تو پناه
می‌برم. الهی! من از عذابت به عفو تو
پناه می‌برم. الهی! از (خشم) تو به تو پناه
می‌برم. پروردگارا چگونه که حق ستایش
تو است نمی‌توانم آنرا بجای آورم، بدون
شک تو آن چنانی که خودت خودرا ستایش
فرموده‌ای.»

(خواندن این دعا در سجده مستحب است)

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهُ دِقَّةً، وَجِلَّةً،
وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ»

«الهی! مرا بیامرز. همه‌ی گناهانم را، کم
آن و زیاد آن، اول آن و آخر آن، آشکار آن و
پنهان آن را».

(خواندن این دعا در سجده مستحب
است)

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا،
وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي
نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ
شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي
نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا»

«الهی! در قلب، زبان، چشم و گوش من
نوری قرار ده، و راست، چپ، بالا و پایین،
مقابل و پشت مرا منور گردان و برای من
در درونم نوری عطا فرما و نور را برایم
بزرگ گردان.»

(خواندن این دعا در سجده مستحب
است، خصوصاً در نماز شب)

8

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ،
وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا
وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

«الهی، من به تو پناه می‌برم از عذاب
دوزخ و از عذاب قبر. و از لغزش در امتحان
و آزمایش زندگی و مرگ و از هلاکت در
فتنه مسیح دجال».

(خواندن این دعا در قعه اخیر قبل از

سلام مستحب است)

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ،
وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

«الهی! مرا در ذکر و یادت و شکر و
سپاست و در اداء عبادت‌ها و طاعتت به
بهترین شیوه یاری کن.»

(خواندن این دعا در قعه اخیر قبل از
سلام مستحب است)

10

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،
وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ،
وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ
وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

«الهی گناهان گذشته و آینده و پنهان
و آشکار مرا و اسراف و تجاوزهای مرا و
چیزهایی را که تو بهتر از من می دانی،
بیامرزش. پروردگارا! تقدیم و تاخیر بدست
توست، نیست معبودی به حق مگر تو».

(خواندن این دعا در قعه اخیر قبل از

سلام مستحب است)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثِمِ،
وَالْمَغْرَمِ»

«الهی! از گناه و قرضداری و خسارت به
تو پناه می برم».

(خواندن این دعا در قعه اخیر قبل از
سلام مستحب است)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنَ النَّارِ»

«پروردگارا! از تو بهشت را میخواهم و از
آتش دوزخ به تو پناه می برم».

(خواندن این دعا در قعه اخیر قبل از
سلام مستحب است)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ
الْعُمْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

«الهی، من را از بزدلی در امان دار و
از بخیلی به تو پناه می‌برم، و از اینکه به
علت پیری، سست و درمانده شوم به تو پناه
می‌برم، و از فتنه و امتحان دنیایی و عذاب
دردناک قبر در پناه خودت نگاهم دار.»

(خواندن این دعا در قعه اخیر قبل از

سلام مستحب است)

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا
وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي
مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

«الهی! من بر خود ظلم و ستم بسیار روا
داشته‌ام و جز تو هیچ بخشاینده‌ای نیست
گناهان را، پس مرا مورد مغفرت و رحمت
و عفو و بخشایش خویش قرار ده زیرا که
تویی بخشاینده و مهربان.»

(خواندن این دعا در سجده یا در قعدہ
اخیر قبل از سلام مستحب است)

15

«اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا»

«الهی، در روز قیامت هنگام محاسبه از من با لطافت و آسانی حساب بگیر.»

(خواندن این دعا در سجده یا در قعه
اخیر قبل از سلام مستحب است)

16

«رَبِّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ»

«الهی! روزی که بندگان را حشر می‌کنی، مرا از عذابت نجات ده.»

(خواندن این دعا در سجده یا در قعه
اخیر قبل از سلام مستحب است)

صَیْحُ الدُّعَاءِ وَالسَّنَاءِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

دعاهایی از
سنت مطهر

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»

«الهی ای پروردگار ما در این دنیا به
ما خیر و خوبی بده و در آخرت نیز خیر و
خوبی بده، و ما را از عذاب دوزخ نگهدار.»

(بیشترین دعای پیغمبر ﷺ)

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي،
وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»

«الهی، گناهانم را بیامرز و مرا مورد
رحمت قرار ده، الهی مرا هدایت ده و از
سلامتی و عافیت و رزق و روزی محرومم
نکن.»

دعایی که خیر دنیا و آخرت را در
بردارد)

«اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ
وَاعْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»

«پروردگارا! احتیاجات مرا از روزی
حلالیت برآورده و پوره کن و از خوردن
حرام مرا رهایی بخش، و بفضل و مرحمت
خویش به غیر خودت مرا از دیگران بی‌نیاز
بگردان.»

(دعا برای ادای قرض)

«اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا
عَلَى طَاعَتِكَ» «يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ
قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»

«پروردگارا، ای جهت دهنده‌ی قلب‌ها،
قلب‌هایمان را بسوی عبادتت رهنمون ساز»
«ای آنکه همه قلب‌ها در تصرف قدرت
و توان توست، قلبم را بر دینت پایدار و
استوار دار».

(دعای ثبات بر حق است و از جمله
بیشترین دعاهای پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوده است)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ
 وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ،
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ
 مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ
 مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ مِنْهُ
 عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ
 وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ
 أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ
 تَقْضِيهِ لِي خَيْرًا»

«الهی! من در دنیا و آخرتم از تو تمنای همه خوشی‌ها و خوبی‌ها را دارم، آن سعادت و خیری که از آن آگاهم و آنچه را که عقلم بدان نمی‌رسد، همه را از درگاہت مسألت دارم. و از همه بدی‌های دنیا و آخرت، آنچه را که از آن آگاهم و آنچه را که نمی‌دانم، از همه آنها به تو پناه می‌برم.

الهی، من از تو همه آن خیر و خوبی‌هایی که بنده و فرستاده‌ات محمد ﷺ از تو طلب کرده را خواهانم، و از هر آن شر و بدی‌های که بنده و فرستاده‌ات محمد ﷺ به تو پناه جسته به تو پناه می‌جویم.

الهی! من از تو جنت را و هر آن سخن و کرداری که مرا به جنت نزدیک گرداند، خواهانم، و از آتش دوزخ و هر آن سخن و کرداری که مرا به دوزخ نزدیک گرداند

به تو پناه می‌جویم، و از تو می‌خواهم همه آنچه که در تقدیرم رقم زده‌ای (قضا و قدرم) را خوب و نیکو گردانی.»
(جامع و کامل‌ترین دعاها)

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ»

«ای زنده و پابرجا و مدبر کائنات! به وسیله‌ی رحمتت از تو کمک می‌خواهم، همه‌ی امورم را اصلاح بفرما، و مرا به اندازه یک چشم به هم زدن به حال خودم رها نکن.»

(دعا برای رفع غم، اندوه و پریشانی)

«اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ
 نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ
 فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ
 سَمِيَتْ بِهِ نَفْسِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ
 عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ
 فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ
 رِبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ بَصْرِي وَجِلَاءَ حُزْنِي
 وَذَهَابَ هَمِّي»

«پروردگارا، من بنده‌ی تو ام و فرزند
 بنده‌ی تو ام و فرزند کنیز تو ام، امورم
 همه در توان و قدرت و اختیارت است، هر

آنچه امر کنی بر من روا است، هر فیصله و حکمی در حق من صادر کنی عدل و انصاف است، تو به هر اسمیکه خود را بآن نام نهاده‌ای و یا آن اسم را در کتاب خویش نازل فرموده‌ای، و یا آن اسم را بکسی از مخلوق خویش تعلیم داده‌ای، و یا آن اسم را در علم غیبت محفوظ داشته‌ای، از تو سوال می‌کنم که قرآن را بهار دلم و نور سینه‌ام و وسیله‌ی برای دوری از غم و اندوه‌ام بگردان.»

(دعا برای رفع غم، اندوه و پریشانی)

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا،
وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ سَهْلًا إِذَا شِئْتَ»

«خداوندا، انجام هیچ کاری آسان نیست
مگر تو آن را آسان بگردانی، و تویی که هرگاه
بخواهی مشکل را آسانی می گردانی.»

(دعا برای انجام کار مشکل)

9

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ،
وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ»

«الهی، بمن هدایت و رستگاری، تقوا و پاکدامنی، ثروت و قناعت ارزانی دار».

10

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي، وَسَدِّدْنِي»

«الهی، مرا هدایت کن و در راه حق ثابت قدم نگهدار».

«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ
أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي،
وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي،
وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ،
وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ»

«خداوندا، دینداری مرا اصلاح کن که
صلاح و موفقیت در کارهایم بر آن است،
و دنیایم را پاک بساز که حیات و زندگیم
در آن است، و آخرتم را نیکو بگردان که
برگشتم بسوی آنست، و همیشه خیر و
خوبی‌ها را بر زندگیم اضافه کن و با مرگ
مرا از همه زشتی‌ها و بدی‌هایم بخش.»

12

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوفٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ
فَاعْفُ عَنِّي»

«خداوندا! تو بخشایش را دوست داری،
پس مرا ببخشای و بیامرز.»

«اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا
بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا
مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا
وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا،
وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانصُرْنَا عَلَى
مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا
تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا
تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا»

«الهی، آن مقدار از ترس و هراس از قدرت
و توانت را بما نصیب کن که بین ما و گناهان

دوری افکند، و آن قدر از توفیق طاعت و عبادتت بما نصیب کن که ما را به بهشتت رساند، و آن مقدار از ایمان و یقین که مشکلات و مصائب دنیا را برایمان آسان و هموار سازد. پروردگارا، ما را از نعمت شنوائی و بینائی و نیرو و توانمندی تا آخرین لحظه‌ای که بما زندگی عطا می‌فرمائی محروم مساز، و این نعمت‌ها را تا لحظه وفات ما صحیح و سالم محفوظ بدار، و انتقام ما را از کسی که بر ما ظلم کرده بگیر، و ما را بر علیه آنکس که با ما دشمنی می‌کند کمک و یاری کن، و مصیبت و گرفتاری‌های ما را در دین ما مگردان، و دنیا را بزرگ‌ترین آرزو و امیدمان، و بالاترین درجه علم و دانش و فهم مان قرار مده، و کسی را که بر ما رحم و شفقت ندارد بر ما مسلط مگردان.»

«رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَانصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ لِي الْهُدَى لِي، وَانصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا، لَكَ ذَكَرًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مَطْوَعًا، لَكَ مُحِبًّا، إِلَيْكَ أَوَّاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ صَدْرِي».

«الهی، مرا یاری بده و کسی را بر علیه من کمک و یاری مده، و مرا پیروز گردان و دشمنانم را بر من پیروز نکن، و در کارهایم

راه گشایم باش و موانع و سد راه برویم
 مساز، و مرا هدایت عطا فرموده ره رستگاری
 و آسایش را برایم آسان کن، و مرا بر کسانی
 که بر علیه من بغاوت کرده‌اند پیروز گردان،
 الهی، مرا شکرگذار نعمت‌هایت قرار بده، ذکر
 و یادت را بر زبانم جاری کن، توفیقم بده که
 جز از تو از کسی ترس و هراس نداشته باشم
 و همیشه مطیع و فرمانبردارت گردم و در
 سختی‌ها و دشواری‌ها بسویت آیم و از تو
 یاری و مدد جسته از گناهانم اظهار ندامت
 و پشیمانی کنم. خداوندا، توبه مرا قبول کن
 و گناهانم را بیامرز، و دعاهایم را بپذیر و مرا
 در راه حق ثابت قدم نگهدار و قلبم را بسوی
 خویش راهنمایی کرده، زبانم را در راه حق
 راست بگردان و بدی‌ها را از قلبم دور کن.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ
 الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي
 وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً فِي قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي
 غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ
 يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ»

«الهی، مرا در انجام کارهای خیر کمک
 کن، و از بدی‌ها باز دار، و دوستی و محبت
 فقرا و بینوایان را در قلبم جای بده، و مرا
 بیامرز و رحمت و بخشایش را شامل حالم
 کن، و اگر خواستی قومی را مورد فتنه و
 امتحانی قرار بدهی، بدون آزمایش و امتحان

جانم را بگیر، خداوندا، مرا از دوستیت و
محبت دوستانت و محبت هرآنچه مرا بتو
نزدیکتر می‌سازد بهرمنند کن.»

(رسول الله ﷺ در مورد این دعاها

فرموده‌اند: این دعاها حق اند، پس آنها را
بخوانید و بیاموزید)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ،
وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ
رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ
خَيْرِ مَا تَعْلَمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا
تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ
عَلَامُ الْغُيُوبِ»

«پروردگارا، از تو ثبات و پایداری در دین
و قاطعیت و عزم در انجام امور را خواهانم،
الهی! هر آنچه که موجب رحمت و آمرزش

توست آن را می‌خواهم از تو توفیق برای شکر نعمت و خوب انجام دادن عبادتت را مسألت دارم؛ از تو قلب پاک و سالم از گمراهی و زبان صادق و راست را خواستارم، و از خیر هر آنچه را که می‌دانی، طلب می‌کنم، و از شر هر آنچه که می‌دانی اما من نمی‌دانم به تو پناه می‌برم و از تو بخشش می‌خواهم بخاطر همه گناهان که از من سر زده و تو می‌دانی، براستی تو داننده‌ی غیب و پنهان هستی».

(در حدیث آمده که این دعا از گنج طلا و نقره بهتر است)

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ
عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي
فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ
تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ
وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ
رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»

«الهی، مرا از جمله‌ی کسانی قرار بده
که آنها را هدایت کرده‌ای، و مرا جزو کسانی
قرار بده که به آنها عافیت عطا فرموده‌ای.
الهی! مرا جزو کسانی قرار بده که تو یاور
و پشتیبان آنها هستی، و هر چه که به من

عطا فرموده‌ای، مبارکش بگردان، و مرا
از قضای بد، حفاظت کن؛ تویی که حکم
می‌کنی، احدی بر تو حاکمیت ندارد، همانا
کسی که تو او را حمایت کنی ذلیل و خوار
نمی‌شود، و کسی که تو با او دشمنی کنی
هرگز عزت نمی‌یابد، پروردگارا! با برکت و
بلند مرتبه هستی».

«اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ،
 أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا
 عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، وَأَسْأَلُكَ خَشِيَّتَكَ فِي
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَكَلِمَةَ الْإِخْلَاصِ فِي الرِّضَا
 وَالغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْقُذُ، وَقُرَّةَ عَيْنٍ
 لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَاءَ بِالْقَضَاءِ، وَبَرْدَ
 الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَلَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ،
 وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَرَاءِ
 مُضِرَّةٍ، وَفِتْنَةِ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيْنًا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ،
 وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»

«الهی! به علم غیبت و قدرتت بر تمامی
 مخلوقات، تا زمانی مرا زنده نگهدار که

زندگی برایم خیر باشد، و مرا مرگ نصیب کن زمانی که مردنم برایم خیر باشد، الهی! من خشوع و ترس از تو را در حال خفا و آشکارا می‌طلبم، و توفیق گفتن سخن حق را در حال شادی و غضب از تو می‌خواهم، پروردگارا! از تو نعمتی که تمام نشود و خوشی و سعادتتی که قطع نگردد و رضایت را بعد از قضاء و قدر و راحت زیستن را بعد از مرگ و لذت دیدن چهره‌ات و شوق به ملاقاتت را درخواست می‌کنم، الهی به تو پناه می‌برم از اینکه گرفتار مصیبت سخت یا فتنه‌ی گمراه کننده شوم، پروردگارا! ما را با زیبایی ایمان زینت ببخش و آنرا در قلب‌هایمان ثابت گردان، و ما را از جمله‌ی هدایت دهندگان و هدایت یافتگان قرار بده».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي،
وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ
أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

«الهی! عفو و عافیت دنیا و آخرت را
از تو می‌خواهم. عفو و عافیت دین، دنیا،
فامیل و مالم را از تو مسألت می‌نمایم.
خداوند! عیب‌های مرا بیوشان و ترس مرا

به ایمنی و آرامش مبدل کن. الهی! مرا از پیشرو، پست سر، سمت راست و چپ، و از بالای سر محافظت کن. و به بزرگی و عظمت پناه می برم از اینکه بطور ناگهانی به زمین فرو بروم».

صحیح الدعاء والثناء علی اللہ تعالیٰ

استعاذه‌های

پیغمبر ﷺ

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ
وَشَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ»

«الهی، من از بدی آنچه مرتکب شده‌ام
و از بدی آنچه مرتکب نشده‌ام به درگاه تو
پناه می‌برم.»

(بیشترین دعای پیغمبر ﷺ)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا
أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ»

«الهی! به تو پناه می‌برم از اینکه دانسته
به تو شرک بورزم، و از تو بخشش می‌طلبم
از اینکه ندانسته مرتکب شرک شوم».

(دعای دفع‌کننده‌ی ریا)

3

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ،
وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ،
وَجَمِيعِ سَخَطِكَ»

«الهی، من از اینکه نعمت‌هایت از من گرفته شود، و سلامتی و عافیتی را که به من نصیب کرده‌ای از دست بدهم و از اینکه ناگهان مورد خشم و غضب تو قرار گیرم، و از همه اموری که باعث نارضایتی تو می‌شود، بتو پناه می‌برم.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ
الْأَخْلَاقِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ،
وَالْأُدْوَاءِ»

«خداوندا! من از اخلاق بد و کردار بد
و هوسرانی و شهوت پرستی و بیماری‌های
سخت به تو پناه می‌برم.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ،
وَدَرِكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ،
وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ»

«پروردگارا، من از سختی بلاها و شدت
مصیبت‌ها، و از شقاوت و بدبختی‌ها و
از آینده تاریک و قضاء و قدر بد و از
خوشحالی دشمنان به حال و روزم، به
درگاه تو پناه می‌جویم.»

6

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ،
وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ
اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ
مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا
يُخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا
يُسْتَجَابُ لَهَا»

«پروردگارا! من از ناتوانی، تنبلی، بزدلی،
بخیلی و پیری و عذاب قبر به تو پناه می‌برم،
پروردگارا، به من تقوای نفس عطا کن و نفسم
را پاک بگردان و تو بهترین پاک کننده‌ی آن
هستی. تو متصرف و صاحب اختیار و مولای

آن می‌باشی. پروردگارا من از علمی که
 نفع و فایده‌ی نمی‌رساند و از دلی که از تو
 نمی‌ترسد و نفسی که سیر نمی‌شود و دعایی
 که قبول نمی‌شود به تو پناه می‌برم».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الِهَمِّ وَالْحَزَنِ،
 وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ،
 وَضَلَعِ الدَّيْنِ، وَغَلْبَةِ الرَّجَالِ»

«الهی! من به تو پناه می‌برم از اندوه و
 غم، و به تو پناه می‌برم از ناتوانی و کسالت،
 و به تو پناه می‌برم از بخل و ممسکی و
 بزدلی، و به تو پناه می‌برم از قرض داری
 و قهر مردها».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ
شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ
قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي»

«الهی، من از شر و بدی شنوایم و از
شرارت و بدی بینایم و از لغزش زبانم و
از شر قلبم و از شر تجاوز هوی و هوس و
شهوتم به تو پناه می‌برم».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَمِنْ
عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

«الهی، من از عذاب آتش، و از عذاب
دوزخ و از فتنه و آزمایش قبر و از عذاب
قبر و از بدام افتادن در امتحان مال و ثروت
و از افتادن در فتنه و فساد فقر و ناداری به
تو پناه می‌برم. پروردگارا، من از هلاکت در
فتنه مسیح دجال به تو پناه می‌آورم.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ،
وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ»

«پروردگارا! هیچ معبود بحق جز تو نیست؛
به عزت پناه می‌برم از اینکه مرا گمراه کنی؛
تو آن ذات زنده‌ای هستی که هرگز نمی‌میرد،
ولی جن و انسان‌ها می‌میرند.»

11

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ،

وَالْجُنُونِ، وَالْجُذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ»

«ای بار الها! بتو پناه می‌برم از مبتلا

شدن به پیسی، دیوانگی و جذام و سایر

مرض‌های بد».

12

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السَّوْءِ، وَمِنْ
 لَيْلَةِ السَّوْءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السَّوْءِ، وَمِنْ صَاحِبِ
 السَّوْءِ، وَمِنْ جَارِ السَّوْءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ»
 «الهی، مرا در امان نگهدار از روز بد، و از
 شب بد، و از لحظات بد، و از دوست بد، و از
 همسایگی افراد بد در اقامتگاهم».

13

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا
 وَمَا بَطَّنَ»
 «پناه می‌برم به الله از فتنه‌های آشکار
 و پوشیده».

صحیح الدعاء والثناء علی الله تعالی

دعاهای
رقیه شرعی

تلاوت سوره فاتحه ۷ بار

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ
 اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
 أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ
 أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
 وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ [الفاتحة: ۱-۷]

پناه می‌برم به الله از شیطان رانده شده.
 بنام الله بخشنده مهربان.

تمامی سپاس و ستایش‌ها مخصوص ذاتی است که پروردگار تمام جهانیان است. هم بسیار بخشنده و بسیار مهربان است. مالک و اختیار دار روز قیامت است. پس ای الله تنها تو را عبادت می‌کنیم و در کارهای خود تنها از تو کمک می‌خواهیم ما را به راه راست هدایت کن و ثابت قدم بدار. راه کسانی که بر آنها نعمت‌ها بخشیده‌ای، نه راه آنان که بر آنها خشم گرفته‌ای، و نه راه گمراهان.

تلاوت آیت کرسی یک بار

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ
سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا
بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا
يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

[البقرة: ۲۵۵]

«الله آن ذاتی است هیچ معبودی برحق

غیر از او وجود ندارد. همیشه زنده و پایدار

است (تدبیر تمام کائنات در دست اوست)، او را نه پینکی می‌آید و نه خواب (یعنی از کائنات یک لحظه غافل نمی‌باشد) هرچه در آسمان‌ها و هرچه در زمین است خاص از اوست، کیست که نزد او شفاعت کند مگر به اجازه او، آنچه را که پیش روی آنها است و آنچه را که پشت سر آنها است می‌داند (یعنی از احوال حاضر و آینده انسان‌ها باخبر است) و مردم از علم او آگاهی نمی‌یابند، مگر آن مقداری که او بخواهد. کرسی او آسمان‌ها و زمین را فرا گرفته است، و نگهداری آند و او را خسته نمی‌سازد، و او عالیت‌ر و بزرگ‌تر است».

3

تلاوت سوره‌های اخلاص، فلق و ناس
سپس دمیدن و یا پف کردن در دست‌ها
و لمس عضو آسیب دیده؛ و ۳ بار تکرار
این عمل.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝۲
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝۳﴾
أَحَدٌ ۝۴﴾ [سورة الإخلاص]

«بگو: او الله یگانه است. الله از هرچیز
بی‌نیاز و برطرف کننده‌ی نیازها است. نه
کسی را زاده و نه او زاده شده است. و
هیچکس مانند و همتای او نیست.»

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا
 خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ
 شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ
 إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾ [سورة الفلق]

«بگو: پناه می‌برم به پروردگار صبح
 (سپیده دم). از شر هر آنچه آفریده است.
 و از شر تاریکی شب وقتی که همه جا را
 بپوشاند. و از شر زنان جادوگر که در گره‌ها
 می‌دمند و پف می‌کنند و از شر هر حسودی
 وقتی که حسد می‌کند».

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾
إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾
الَّذِي يُوسَّوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنْ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾ [سورة الناس]

«بگو: پناه می‌برم به پروردگار مردم.
و به پادشاه حقیقی مردم. و به معبود
حقیقی مردم. از شر وسوسه کننده‌ای که
(هنگام ذکر الله) واپس می‌رود و مخفی
می‌شود. همان که در دل‌های مردم
وسوسه می‌اندازد. از جنس جن باشد و یا
از جنس انسان».

4

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، اشْفِ
أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً
لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»

«خداوندا، ای پروردگار مردم، بیماری و
درد را از بین ببر؛ شفا بده که شفا دهنده
تویی؛ شفایی جز شفای تو نیست؛ شفایی
که هیچ بیماری را باقی نمی گذارد».

(با دست راست بر عضو که درد دارد و یا
مریض مسح کند و این دعا را بخواند)

«بِسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بَرِيقَةَ بَعْضِنَا،
يُشْفِي سَقِيمَنَا، يَا ذَنْ رَبَّنَا»

«به نام الله، خاک زمین ما، با آب دهن
یکی از ما، شفا می‌دهد مریض ما را به اذن
پروردگار ما».

(با انگشت خود آب دهن را گرفته و
انگشت را بر خاک بزند سپس بر عضو
زخمی یا آنکه درد دارد بمالد و این
دعا را بخواند)

«بِسْمِ اللَّهِ» «أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ
شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»

«بسم الله، پناه می‌برم به الله و قدرت
او از شر دردی که احساس می‌کنم و از آن
حذر دارم».

(دستش را بر عضوی که درد دارد
بگذارد و سه بار «بِسْمِ اللَّهِ» بگوید سپس هفت
بار این دعا را بخواند: «أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ
شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ».)

7

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ
شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ»

«پناه می‌برم به کلمات کامل‌الله از
شر شیطان و زهر هر گزنده و از هر چشم
آسیب‌رسان».

8

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ
مَا خَلَقَ»

«پناه می‌برم به نام‌های کامل‌خداوند و
کلام او از شر هر آنچه آفریده است».

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ،
فِي الْأَرْضِ، وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

«به نام خدایی که با نام وی هیچ چیز
در زمین و آسمان، گزند نمی‌رساند، و او
شنوا و داناست.»

(سه بار بگوید)

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ،
مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ،
اللَّهُ يَشْفِيكَ بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ»

«به نام الله بر تو دعا می‌خوانم که تو
را از آنچه آزارت می‌دهد و از هر شخص یا
چشم حسودی در پناه خویش قرار دهد؛
الله تو را شفا بخشد که به نام او، برای تو
دعای شفا و بهبودی می‌کنم.»

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ»

«از خداوند عظیم، پروردگار عرش بزرگ،
می‌خواهم که تو را شفا دهد».

(هفت بار این دعا را بخواند و اگر بر
خود می‌خواند هفت بار بگوید: «أَسْأَلُ
اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَنِي»:
«از الله بزرگ، پروردگار عرش بزرگ،
می‌خواهم مرا شفا دهد».

نکات ضروری که باید در رقیه خواندن مراعات شوند عبارتند از:

رقیه صحیح و برگرفته از کتاب و سنت باشد و در طرز و طریقه و الفاظ آن شرک، بدعت و محرمات جا نداشته باشد.

تعلق مسلمان باید به پروردگارش باشد و بر او تعالی توکل کند و بداند که رقیه تنها سبب است که بدون اجازه، رضایت، امر و اراده‌ی خدای عزوجل تاثیری ندارد.

3

نباید رقیه آزمایشی خوانده شود بلکه باید به تاثیر آن باور داشت به گونه ای که رقیه خوان و کسیکه بر او رقیه خوانده می شود به تاثیر و شفا یافتن به سبب آن ایمان داشته باشند.

4

قرآن کریم و تمامی آیات آن شفا هستند،
 الله متعال می فرماید: ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ [الإسراء: ۸۲] «و از قرآن آنچه را که سبب شفاست و برای مؤمنان رحمت است نازل می کنیم» البته آیاتی که رقیه خواندن توصیه شده در اولویت قرار دارند.

بهتر آنست که مریض بر خود رقیه بخواند، این برایش مفیدتر است و از سوی دیگر نیت پاک، راستی و صداقت او را در حاجتش به خداوند متعال نشان می‌دهد زیرا نیت خالصانه و حضور قلب در رقیه تاثیر زیادی دارند.

صَبِّحْ الدُّعَاءَ وَالسَّائِعَةَ عَلَيَّ اللَّهُ تَعَالَى

اذکار
صبحگاهی
و شامگاهی

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ»

«معبودی بحق بجز الله وجود ندارد.
شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست،
ستایش شایسته‌ی اوست، و او بر هر چیزی
قادر و توانا است.»

(۱۰ بار)

«أُصْبِحْنَا وَأُصْبِحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَخَيْرَ
مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا
الْيَوْمِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ
الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

«ما و تمام جهانیان، شب را برای الله به
صبح رسانیدیم، و حمد از آن الله است، هیچ
معبودی نیست، بجز الله یکتا که شریکی
ندارد. الهی من خیر آنچه در این روز است و

خیر آنچه بعد از آن است را از تو می‌طلبیم، و از شر آنچه که در این روز و ما بعد آن وجود دارد به تو پناه می‌برم. الهی! من از کسالت و تنبلی و پیری و سالخوردگی و فتنه و امتحان‌های دنیا و عذاب قبر به تو پناه می‌برم».

(صبحگاه خوانده شود)

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

«ما و تمام جهانیان، روز را برای الله به شب رسانیدیم، و حمد از آن الله است، هیچ معبودی نیست، بجز الله یکتا که شریکی ندارد. الهی من خیر آنچه در این شب است و خیر آنچه بعد از آن است را از تو می‌طلبم، و از شر آنچه که در این شب و ما بعد آن وجود دارد به تو پناه می‌برم. الهی! من از کسالت و تنبلی و پیری و سالخوردگی و فتنه‌ی دنیا و عذاب قبر به تو پناه می‌برم.»

(شامگاه خوانده شود)

3

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي،
وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ
لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

«الهی! تو پروردگار من هستی، معبودی به
حق جز تو نیست، مرا آفریدی، و من بنده‌ی
تو هستم و تا جایی که بتوانم به عهده‌ی که
بسته‌ام که تنها ترا عبادت می‌کنم و وعده‌ی تو
را تصدیق می‌کنم، پایدارم. از شر آن چه انجام
داده‌ام، به تو پناه می‌برم. از نعمت تو بر خود
آگاهم و به گناهم اعتراف می‌کنم. پس مرا
بیامرز؛ زیرا جز تو کسی گناهان را نمی‌بخشد.»

4

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ
 نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»
 «اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ
 نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»

«الهی! با لطف تو صبح کردیم، و با عنایت
 تو به شب رسیدیم و به خواست تو زنده ایم،
 و به خواست تو می میریم و بازگشت به
 سوی توست». (صبحگاه خوانده شود).

«الهی! با لطف تو شب نمودیم، با عنایت
 تو به صبح رسیدیم و به خواست تو زنده ایم،
 و به خواست تو می میریم و رستاخیز ما
 بسوی تو است». (شامگاه خوانده شود)

5

«اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ كُلِّ
شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي
وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه، وَأَنْ أَقْتَرِفَ
عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

«الهی! ای آفریدگار آسمان‌ها و زمین،
ای داننده‌ی پنهان و آشکار، نیست
معبودی دیگری جز تو، پروردگار و مالک
هر چیز، به تو پناه می‌برم از شر نفس خود
و از شر شیطان و دام‌های فریبش، و از
اینکه خود مرتکب کار بدی شوم و یا به
مسلمانی بدی برسانم».

6

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

«به نام خدایی که با نام وی هیچ چیز
در زمین و آسمان گزندی نمی‌رساند، و او
شنوا و دانا است». (۳ بار)

7

«رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا،
وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا»

«به ربوبیت الله، و به داشتن دین
اسلام، و پیامبری محمد ﷺ راضی و
خشنود هستم».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ
وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي وَمَالِي،
اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ
احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْيَ وَمِنْ خَلْفِي،
وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي،
وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

«الهی! عفو و عافیت دنیا و آخرت را
از تو می‌خواهم. پروردگارا! عفو و عافیت
دین، دنیا، خانواده و مالم را از تو مسألت
می‌نمایم، خداوندا! عیب‌های مرا بپوشان

و ترس مرا به امنیت و آرامش مبدل کن.
 خدایا! مرا از مقابل، پشت سر، سمت راست
 و سمت چپ، و بالای سرم محافظت بفرما،
 و به بزرگی و عظمت تو پناه می برم از اینکه
 بطور ناگهانی به زمین فرو بروم».

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ
 مَا خَلَقَ»

«به وسیله‌ی کلمات کامل الهی از
 شر آنچه آفریده است به خداوند متعال
 پناه می برم».

«أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

«ما بر فطرت اسلام، کلمه‌ی اخلاص،
دین پیغمبر ما محمد ﷺ و آئین و ملت پدر
ما ابراهیم، صبح کردیم، همان ابراهیمی
که فقط به سوی حق، تمایل داشت و
فرمانبردار خداوند بود، و از مشرکان نبود.»

(صبحگاه خوانده شود)

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

«ما بر فطرت اسلام، کلمه‌ی اخلاص،
دین پیغمبر ما محمد ﷺ و آئین و ملت پدر
ما ابراهیم، به شب رسیدیم، همان ابراهیمی
که فقط به سوی حق، تمایل داشت و
فرمانبردار خداوند بود، و از مشرکان نبود.»

(شامگاه خوانده شود)

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
ظُرْفَةَ عَيْنٍ»

«ای زنده و پابرجا! به وسیله‌ی رحمت
تو از تو کمک می‌خواهم، همه‌ی امورم را
اصلاح بفرما، و مرا به اندازه‌ی یک چشم
به هم زدن به حال خود رها مکن.»

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

«الله برای من کافی است، بجز او
معبودی دیگری بحق نیست، بر او توکل
کردم و او پروردگار عرش بزرگ است.»

(۷ بار)

بعدي

بازگشت به صفحه نخست

تخریج احادیث کتاب

اول: تخریج احادیث حمد و ستایش‌ها

۱ به روایت مسلم (۶۰۰)

۲ به روایت مسلم (۴۷۷)

۳ به روایت بیهقی در شعب الإیمان (۴۰۸۷) و
آلبانی در صحیح الترغیب (۱۵۷۶) آنرا صحیح
دانسته است.

۴ به روایت بخاری (۷۴۴۲) و مسلم (۷۶۹)

۵ به روایت مسلم (۲۷۱۳)

۶ به روایت حاکم در مستدرک (۱۹۲۰) و آلبانی در
السلسلة (۲۶۷) آن را صحیح دانسته است.

۷ به روایت أبوداود (۱۴۹۳) و ترمذی (۳۴۷۵)،
ترمذی آن را حسن دانسته و آلبانی در مشكاة
المصابیح (۷۰۸/۲) آن را صحیح دانسته است.

- ۸ به روایت بخاری (۶۳۴۵) و مسلم (۲۷۳۰)
- ۹ به روایت ابوداود (۱۵۲۵) و ابن ماجه (۳۳۸۲) و
 آلبانی آنرا در صحیح الترغیب والترهیب (۱۸۲۴)
 صحیح دانسته است.
- ۱۰ به روایت مسلم (۲۶۹۶)
- ۱۱ به روایت ابن ماجه (۳۸۷۸) و آلبانی در تخریج
 ابن ماجه آن را صحیح خوانده است.
- ۱۲ به روایت مسلم (۱۲۱۸)
- ۱۳ به روایت بخاری (۶۳۰۶)
- ۱۴ به روایت ابوداود (۱۴۹۵)، ترمذی (۳۵۴۴)؛
 و آلبانی در مشکاة المصابیح (۷۰۸/۲) آن را
 صحیح دانسته است.
- ۱۵ به روایت طبرانی در «الأوسط» (۷۳۲۴) و آلبانی
 در الترغیب (۱۸۳۹) آن را صحیح گفته است.
- ۱۶ به روایت احمد (۲۴/۶) و ابو داود (۸۷۳) و
 آلبانی در «مشکاة المصابیح» (۱۹۲/۱) آن را
 صحیح شمرده است.

۱۷: أبوداود (۸۷۴) و نسائی (۱۰۶۹)، و آلبانی در صحیح سنن النسائی (۲۸۹/۳) آن را صحیح دانسته است.

۱۸: به روایت مسلم (۶۰۱)

دوم: تخریج احادیث دعاهای نماز

۱: به روایت بخاری (۷۴۴) و مسلم (۵۹۸)

۲: به روایت مسلم (۷۷۰)

۳: به روایت مسلم (۷۷۱)

۴: به روایت بخاری (۷۹۴) و مسلم (۴۸۴)

۵: به روایت مسلم (۴۸۶)

۶: به روایت مسلم (۴۸۳)

۷: به روایت بخاری (۶۳۱۶) و مسلم (۷۶۳)

۸: به روایت بخاری (۱۳۷۷) و مسلم (۵۸۸)

۹: أبوداود (۱۵۲۲) و نسائی (۱۳۰۳)؛ و آلبانی در مشکاة المصابیح (۲۹۹/۱) آن را صحیح دانسته است.

۱۰ به روایت مسلم (۷۷۱)

۱۱ به روایت بخاری (۷۹۸) و مسلم (۵۸۹)

۱۲ به روایت أبوداود (۷۹۲)، ابن ماجه (۹۱۰)، و
آلبانی در صحیح الجامع الصغیر (۶۰۴/۱) آن را
صحیح دانسته است.

۱۳ به روایت بخاری (۲۸۲۲)، (۶۳۹۰)

۱۴ به روایت بخاری (۸۳۴) و مسلم (۲۷۰۵)

۱۵ به روایت حاکم در مستدرک (۱۹۰) و آن را
صحیح دانسته است.

۱۶ به روایت مسلم (۷۰۹)

سوم: تخریج احادیث دعا‌های پیغمبر ﷺ

۱ به روایت بخاری (۶۳۸۹) و مسلم (۲۶۹۰)

۲ به روایت مسلم (۲۶۹۷)

۳ به روایت ترمذی (۳۵۶۳) و آن را حسن دانسته
است. و آلبانی اسناد آن را در «الصحیحة» (۱/
۵۳۲) حسن شمرده است.

4 به روایت مسلم (۲۶۵۴)؛ اما لفظ (يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ) ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ) را ترمذی (۳۵۲۲) روایت نموده و گفته است: این حدیث حسن است.

5 به روایت أحمد (۱۳۴/۶) و ابن ماجه (۲/۱۲۶۴)؛ و آلبنی در صحیح الجامع الصغیر (۱/۲۷۴) آن را صحیح دانسته است.

6 به روایت ترمذی (۳۵۲۴) و نسائی در «سنن الكبرى» (۲۱۲/۹)؛ و آلبنی در صحیح الجامع الصغیر (۵۸۲۰-۱۹۱۳) آن را حسن دانسته است.

7 به روایت احمد (۴۳۱۸)؛ و شیخ الاسلام ابن تیمیه و شاگردش ابن قیم آن را صحیح شمرده‌اند. نگا: شفاء العلیل ص (۲۷۴)

8 به روایت ابن حبان (۹۷۴) و گفته است: باب (ذِكْرُ مَا يُسْتَحَبُّ لِلْمَرْءِ لِسُؤَالِ الْبَارِي جَلَّ وَعَلَا تَسْهِيلَ الْأُمُورِ عَلَيْهِ إِذَا صَعُبَتْ) و آلبنی آن را در «الصحيحه» (۲۸۸۶) صحیح شمرده است.

۹ به روایت مسلم (۲۷۲۱) شیخ سعدی رحمته در مورد این دعا می‌گوید: «این دعا از جامع‌ترین و مفیدترین دعاهاست؛ و طلب خیر دین و دنیا را در بردارد». بهجة قلوب الأبرار وقره عیون الأخیار، ص (۲۰۵)

۱۰ به روایت مسلم (۲۷۲۵)

۱۱ به روایت مسلم (۲۷۲۰)

۱۲ به روایت ترمذی (۳۵۱۳) و گفته است: این حدیث حسن صحیح است.

۱۳ به روایت ترمذی (۳۵۰۲) و نسائی در «السنن الکبری» (۱۰۱۶۱) و آلبنی در صحیح الجامع (۱۲۶۸) آن را حسن شمرده است.

۱۴ به روایت ترمذی و گفته است: این حدیث حسن صحیح است.

۱۵ به روایت احمد (۲۲۱۰۹) و ترمذی (۳۲۳۵) و می‌گوید: این حدیث حسن صحیح است.

۱۶ به روایت طبرانی در «الکبیر» (۷۱۳۵) و آلبنی در «الصحیحة» می گوید: «اسناد این روایت جید است».

۱۷ به روایت احمد (۱۷۱۸) و ابوداود (۱۴۲۵)؛ و آلبنی آن را در «مشکاة المصابیح» (۱۲۷۳) صحیح دانسته است.

۱۸ به روایت احمد (۱۸۳۲۵) و نسائی (۱۳۰۵) و آلبنی آن را در «صحیح الجامع» (۱۳۰۱) صحیح دانسته است.

۱۹ به روایت ابوداود (۵۰۷۴) و بخاری در «الأدب المفرد» (۱۲۰۰) و آلبنی آن را در «صحیح الأدب المفرد» (۹۱۲) صحیح دانسته است.

چهارم: تخریج احادیث استعاذه‌های نبوی

۱ به روایت مسلم (۲۷۱۶) و در سنن نسائی (۵۵۲۴)

۲ به روایت بخاری در الأدب المفرد (۷۱۶)؛ و

آلبنی در صحیح الجامع الصغیر (۶۹۴/۱) آن را صحیح دانسته است.

- ۳ به روایت مسلم (۲۷۳۹)
- ۴ به روایت ترمذی (۳۵۹۱)؛ و طبرانی در الکبیر (۳۶) و آلبنی در صحیح الجامع (۱/۲۷۸) آن را صحیح دانسته است.
- ۵ به روایت بخاری (۶۶۱۶) و مسلم (۲۷۰۷)
- ۶ به روایت مسلم (۲۷۲۲)
- ۷ به روایت بخاری (۲۸۹۳) و مسلم بعضی آنرا در شماره (۲۷۰۶) روایت کرده است.
- ۸ به روایت أبو داود (۱۵۵۱)، و ترمذی (۳۴۹۲)؛ و آلبنی در صحیح الجامع (۲/۸۱۱) آن را صحیح دانسته است.
- ۹ به روایت بخاری (۶۳۷۶)، مسلم (۵۸۹)
- ۱۰ به روایت مسلم (۲۷۱۷)
- ۱۱ به روایت ابوداود (۱۵۵۴) و نسائی (۵۴۹۳) و آلبنی در «صحیح الجامع» (۱/۲۷۵) آن را صحیح دانسته است.

۱۲ به روایت طبرانی در «الکبیر» (۸۱۰) و آلبانی آن را در «صحیح الجامع» (۱۲۹۹) حسن دانسته است.

۱۳ به روایت احمد (۲۶۶۷) و مسلم (۲۸۶۷)

پنجم: تخریج دعا‌های رقیه شرعی

۱ به روایت بخاری (۵۷۴۹) و مسلم (۲۲۰۱) و در سنن ترمذی (۲۰۶۳) آمده که او را با هفت بار خواندن فاتحه رقیه نموده است.

۲ به روایت مسلم (۸۱۰) و در آن آمده است که بزرگ‌ترین آیه در قرآن است؛ و در صحیح بخاری (۲۳۱۱) آمده است که نگهدارنده از شیاطین است.

۳ به روایت بخاری (۵۷۳۵)، (۵۷۴۸) و مسلم (۲۱۹۲)

۴ به روایت بخاری (۵۷۴۲)، (۵۷۴۳)

۵ به روایت بخاری (۵۷۴۵، ۵۷۴۶) و مسلم (۲۱۹۴).

این حدیث را امام نووی در شرح مسلم وضاحت داده است (۱۸۴ / ۱۴)

۶ به روایت مسلم (۲۲۰۲)

۷ به روایت بخاری (۳۳۷۱)

۸ به روایت مسلم (۲۷۰۹)

۹ به روایت ابوداود (۵۰۸۸) و ابن ماجه (۳۸۶۹) و آلبنی در «مشکاة المصابیح» (۲۳۹۱) آن را صحیح دانسته است.

۱۰ به روایت مسلم (۲۱۸۶)

۱۱ به روایت ابوداود (۳۱۰۶) و ترمذی (۲۰۸۳) و آلبنی آن را در «صحیح الترغیب» (۳۴۸۰) صحیح دانسته است.

ششم: تخریج اذکار صبح و شام

۱ به روایت احمد (۸۷۱۹) و ابن باز رحمته الله در رساله اش (تحفة الأخیار) سند حدیث را حسن دانسته است.

- 2 به روایت مسلم (۲۷۲۳)
- 3 به روایت بخاری (۳۶۰۶)
- 4 به روایت ابوداود (۵۰۶۸) و ترمذی (۳۳۹۱) و سند آن را ابن باز صحیح دانسته است.
- 5 به روایت احمد (۶۵۹۷) و ابوداود (۵۰۷۶) و ترمذی (۳۵۲۹) و به روایت بخاری در «الأدب المفرد» و ابن باز آن را حسن شمرده است.
- 6 به روایت امام احمد (۴۴۶) و ترمذی به شماره (۱۰۱۷۹) و گفته است: (حسن صحیح)
- 7 به روایت امام احمد (۱۸۹۶۷) و ترمذی (۳۳۸۹) و ابن باز سند آن را حسن دانسته است.
- 8 به روایت احمد در مسند (۴۷۸۵) و ابو داود (۵۰۷۴) و حاکم آن را صحیح دانسته است.
- 9 به روایت احمد (۷۸۹۸) و ترمذی (۳۴۳۷) و ابن باز سند آن را حسن شمرده است.
- 10 به روایت احمد (۱۵۳۶۷، ۲۱۱۴۴) و ابن باز رحمته سند آن را صحیح شمرده است.

۱۱: به روایت نسائی (۱۰۴۰۵) و بزّار (۲۸۲/۲) و آن را حسن شمرده است و همچنان آلبانی در «السلسلة الصحيحة» (۴۴۹/۱).

۱۲: به روایت ابو داود (۵۰۸۱) و راجح موقوف بودن آن است؛ و حکم رفع دارد چنان که آلبانی در (السلسلة الصحيحة ۴۴۹/۱۱) ذکر کرده است.

العلمية
الوقفية

اقتداء

بنیاد علمی، وقفی اقتدا

برای نشر سنت مطهر و اذکار روزانه پیغمبر ﷺ

سعی می‌ورزیم.

از تماس شما خرسند می‌شویم:

۰۰۹۶۶۵۰۳۷۶۶۲۲۲

 doa.eqtidaa.com

@eqtidaa1

